

6.7 Zacházení s prefixy a sufixy

Musíte pečlivě přemýšlet o způsobu, jak se tyto prefixy a sufixy chovají (jak je popsáno v částech 6.5 a 6.6), protože mohou znesnadnit určení časů, v nichž se slovesa nachází. Musíte si jednoduše zvyknout, že

ἦγον je skutečně ἐ-αγον, a proto imperfektum

ἄνοιξω je skutečně ἄνοιγ-σω, a proto futurum.

Velmi málo sloves začíná na η nebo ω ve svém základním tvaru¹ – pokud uvidíte sloveso začínající tímto způsobem, velmi pravděpodobně má na začátku ještě něco jiného (α, ε, nebo ο), k čemu bylo přidáno ἐ – proto bude v imperfektu, nebo v aoristu.

Téměř žádná slovesa nekončí přirozeně na ψ, ξ, nebo σ (tato končí na σσ)² – pokud uvidíte kmen zakončený tímto způsobem, muselo tam být původně něco jiného, k čemu bylo přidáno σ – proto bude ve futuru, nebo aoristu.

Poznámka: ἐχῶ (mám) je neobvyklé

imperfektum εἶχον (ἐ rozšířené na εἶ, ne ἦ)

futurum ἐξῶ (χ + σ → ξ jako očekávané, ale ἐ, ne ἐ)

Aorist slovesa ἐχῶ je ἐσχον, k čemuž se dojde sledováním jiného vzoru (viz část 11.1.3), ale je celkem zřídkavý, protože „držení/vlastnění“ v minulosti běžně implikuje „nějakou dobu“, a proto imperfektum.

¹

²